Ն՝ 666 — 1879 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 21 ՇՈՒՐԱՄԱՍ — ԻՐԱՔԻՆՃԻՒ ՍԷՆԷ

ԹԷՐՃԷՍԱՆԸ ԷՖԷԱՐ

ՊԵՎՏՍԷՐ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՍՄԻՑԷ ՎԷ ՄԻԼԻՑԷ

ՎԷ ՍԱՒՐԷՑԻ ՃԱՄԻ ԵՒՎՄԻ ԳԱԶԷԹԱ ՏԷՐ

ԱՊՕՆԷ ՓԻՑԱԹԼԱՐԸ

Մէնթիսիէ 20 դրուշտան

ՕԹԱՄՊՕԼ ԻԶԻՆ

Պիր սէնէլիք . . . 200 դր.
Ալթը այլըգ . . . 100 »
Իւչ այլըգ . . . 55 »

ՎԻԼԱՅԱԹ ԻԶԻՆ

Բօսթա իլէ իրսալ օլունճագ-լար իչիւն

Պիր սէնէլիք . . . 230 դր.
Ալթը այլըգ . . . 120 »
Իւչ այլըգ . . . 60 »

Մէճիտիյէ 1 դրուշ

ԻԼԱՆԱԹ ՓԻՑԱԹԼԱՐԸ

Պէհէր սաթրը իչիւն

1 վէ 2 վէ 3 իրճի սահիֆէ 5 դր.
4 իրճիւ սահիֆէյէ . . 2 »

ԻԽՔԱՐ. Պանգա, Շիրքէթ վէ ումուրու սարրահիֆէյէ այիտ.
2 յէ 3ի ճիւզ սահիֆէյէրէ 6 դր.
4 իրճիւ սահիֆէյէ . . 4 »

Հիյսատ միւտուլթ իչիւն իլանաթա այրը բազարլըգ օլուր։

Մէվատտը Ճաֆիայա տայիր պէնտէր մէճմանէն զապուլ օլունանագ վէ տէրճ օլունմայան էվրագ, իատէ օլունմայանագ։

Մէճիտիյէ 1 դրուշ

Իտարէխանէսի վէ մաթպասը, Սթամպօլտա Պապը Ամի ճատտէսինատ էսկի Պապը Զապթիյէ սոզաղը քէօշէսինտէ նումէրօ 8 տէ տիր։ — Դազէթաներն ումուրու իտարէ վէ թահրիրիյէսինէ այիտ քեաֆիֆէյի մէվատտ հագգընտա, Միւտիրի զազէթա Տիգրան Ճիվէլէկեանա միւրաճաաթ օլունանաղը կիպի, քեաֆիֆէյի մէքեաթիպկն տախի անրն ճամբնա կէօնտէրիլմէսի։ Ֆիգթիզա էտէր։

ԱՍԻԹԱՆԷ 21 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ

ՀԱԼԸ ՀԱԶԸՐ

Մէսէլէնին էն միւհիմմի, ըսլահաթը տախիլյէմիզ մէսէլէսի տիր։ Պունտան պէօյլէ ըսլահաթին ատէմի իճրասը տէվլէթի Օսմանլիյէնին մաղարրաթը աղիմէսինի մուճիպ օլաճաղը անլաշըլմասընտան պէրուպու մէսէլէ խուսուսի պիր էհէմմիյէթ քէսպ իթմիշ իսի իսէ տէ, մուհարէպէ խիթամ պուլաը հէման իբի սէնէ օլտուղու հալտէ, մէմալիքիմիզին հիչ պիր թարաֆընտա ըսլահաթ եօլունտա ճիտտի պիր իճրասթ վուգուպ պուլմամըշ օլմասը, թաղիի չօգաբը, վէ պա խուսուս Էվրօբալըրին, իսթիդրաֆընը մուճիպ օլոյօր, վէ մէյուսուսէ լաղըրըլար տա սէօյլէնիյօր, վէ տահա գիտտէ մուճիպի իսթիդրաֆ օլմագ իւզրէ, ըսլահաթ սէօզլէրի արթըգճա, վիլայէթլէրտէ, վէ պա խուսուս Էրմէնիսթան վէ Քիւրտիսթան գըթաալարընտա թէատտիյաթ վէ սուի հարաքաթ քէմաֆիսասագգ տէվամ իտէյօր, նասըլ քի հէր կիւն տէրճ իթմիյիմիզ հավատիսաթտան տա անլաշըլմագտա իսէ։ Գօմիսէրլէրտէն պէքլէնիլէն խայր հէնուզ հասըլ օլմատը, վէ պունլարըն մուամէլաթը հագգը մուախէզաթա չայան պուլունույօր։ Էղճիմէթ Օսմանլու զազէթասը պու մէսէլէի միհիմմէ հագգընտա տիւնքի նիւսխէսինտէ տըգդաթ վէ միւթալաայա չայան պիր պէնտ տէրճ իթմիշ օլաուղունտան, վէ բէքիգիմիզին սէօզլէրի, այնի մէսէլէյէ տայիր պիզիմ տախի պիր վագըթտան պէրու եաղտըգլարըմըզը թաստիգ իթմէքտէ պուլունտուղունտան, զիյրտէ այնէն թէրճէմէ իթմիշիզ տիր։

«Էրմէնիսթանտա ճէրէեան իթմէքտէ օլան վուգուաթտան խայը վագըթտան պէրու պահս իթմէմէքտէ յիզ։

Պու սիւքիւթիմիզ օ թարաֆլարա՝ ումում էհալիյին վէ ալել խուսուս հէքսինտէն զիյատէ օլուպ, էն զիյատէ պէտպահթ օլան Էրմէնիէրին ահվալինի ըսլահ իչիւն գօմիսէրլէր կէօնտերիլմէքտէ պուլունմասը սէպէպինէ մէպնի իսի։

Պու գօմիսէրլէրին ազիմէթի զէմանընտա քէնտիլէրինին մէմուրիյէթլէրինտէն սուրէթը մաթլուպտէ իսթիֆատէ օլունապիլէճէք չէրաիթէ մալիք օյմատըգլարընը տէֆաալթլէ պէեան իթմիշ իսիք։

Խուսուսի իլէ Էրմէնի բաթրիգինին պու պատտէ ըէյի խսթիֆսար օլունմագ լազըմ կէլտիյինէ ըսրար իթմիշ իսիք։ Մահալլեճէ իթթիֆազ օլունանագ թէտապիրէ կէլինճէ, օրատան ալընան մալիմաթ պունուն իչիւն քեաֆի օլաճագ իսի։

Պիզճէ բաթրիգխանէ իլէ մուխապէրէ օլունմագ լազըմ կէլիր իսի։ Չինքի բաթրիգխանէ էրմէնիսթանըն հէր թարաֆընտա ասայիշ վէ էմնիյէթին թէէսիսինի հիչ օյմազ իսէ, հիւքիւմէթ գատար արզու իթտիյնտէն, պու պատտէ էն միւքեմմէլ վէ էն սաղլամ մալիմաթը վէրէպիլիր իսի։

Գօմիսէրլէր իթթիֆազ իսէճէքլէրի թէտապիրին էսասլարը էվվէլճէ տիւչինիլմէքսիզին հարէքէթ իթմիշլէր իսի։

Մահալլէրինէ վասլ օլուր օլմազ, պազը ըսլահաթը իճրասը իչիւն վէ տահա տօղրուսու պազը՝ միւթթէհիմլէրի միւճաղաթ իտէպիլմէք իչիւն, բէք չիտտէթլի պիր մուգավէմէթէ թէսատիւֆ իթթիրլեր։

Գօմիսէր Ապէտին պէյին, պու պատտէ թանզիմ օլունան բաբօրթօնուն բիվաէթինէ կէօրէ ադալի էֆէնտիյէ, եագբա եաղնա իթմիշ օլան 23 Քիւրտ բէյիսէրինի Անդվուտուղա նէֆի իթմէսի թէտպիրինէ զազէթաղար վէ խուսուսի իլէ Թիւրք զազէթաղարը թարաֆընտան պէօյիւք պիր էհէմմիյէթ վէրիլմիշ տիր։

Հէր նէ գատար քի պիզ պու խուսուստա տախի սիւքիւթիւ իլթիզամ իթմէքտէն կէրի տուրմատըգ իսէ տէ, ամիտէքի միւլահազայը տա իյրատ իթմէքտէն քէտտիմիզի ալըգոյամատըգ։

Եիւզտէն զիյատէ քէօյ եագբա եաղնա իթմէքլէ միւթթէհիմ օլան ատէմլէր՝ էլէպէթթէ պիր չօգ ատտամար տախի դաթլ իթմիշ վէ եախօտ իթտիրմիշ, վէ պիր չօգ նամուսլար պօզմուշ եախօտ պօզտուրմուշ տըրլար։ Պու ճանիլէր մէմալիքի Օսմանլիյէնին պիր թարաֆընա նէֆի օլմաղլա միճաղաթ կէօրիւրլէր իսէ, եալընըզ պիր վէ եա իքի ատամ էօյուրմիշ օլանլարա նէ միճաղաթ վէրմէք իգթիզա իսէր

ԱՐՏԱՔԻՆ ԱՂՈՒՆՔԸ

Ի

(Ֆրանսերեն)

Հանվեցին դեղատոմսերը հղվի տա Ազնիվ Ազգային Ժողովին։ Ամենայն դեղատոմս մի ինքնուրույն գրքույկ է։ Ամենայն դեղատոմսի մեջ գրված է հիվանդի անունը, հասակը, հիվանդությունը, դեղերի անունները, դեղերի չափերը, դեղերի խառնելու եղանակը, դեղերի տալու ժամերը, դեղերի տալու եղանակը։ Ամենայն դեղատոմսի մեջ գրված է դեղատան անունը, դեղագործի անունը։ Ամենայն դեղատոմսի մեջ գրված է դեղագործի ստորագրությունը։ Ամենայն դեղատոմսի մեջ գրված է դեղագործի դրոշմը։ Ամենայն դեղատոմսի մեջ գրված է դեղագործի հասցեն։ Ամենայն դեղատոմսի մեջ գրված է դեղագործի հեռագրի համարը։ Ամենայն դեղատոմսի մեջ գրված է դեղագործի հեռագրի հասցեն։ Ամենայն դեղատոմսի մեջ գրված է դեղագործի հեռագրի գրասենյակի անունը։ Ամենայն դեղատոմսի մեջ գրված է դեղագործի հեռագրի գրասենյակի հասցեն։ Ամենայն դեղատոմսի մեջ գրված է դեղագործի հեռագրի գրասենյակի հեռագրի համարը։ Ամենայն դեղատոմսի մեջ գրված է դեղագործի հեռագրի գրասենյակի հեռագր

ՎՈՀԵՎԻՐՈՇՎԱՍ ԿԱՐԱ

ՎԱՐԴԱՎԱՍ ՄԱՍԻՆ

— Ամենավաղ դպրոցական հիշողությունս կապվում է Լոռվա գյուղերից մեկի հետ։ Հայրս ուսուցիչ էր, մայրս՝ գյուղի բանվոր։ Տունը գետի ափին էր, դպրոցը՝ գյուղի մյուս ծայրում։ Գարնանը գետը հորդանում էր, և մենք՝ երեխաներս, ամբողջ օրը գետի ափին էինք անցկացնում։ Մի անգամ գետը այնքան բարձրացավ, որ դասարանի դուռը ջրի տակ մնաց։ Հաջորդ օրը դասարանում նստած էինք ոտաբոբիկ, ոտքերս ցեխոտ։ Հայրս ասաց՝ «Գրեք, որ գետը մեր դասարանն է մտել»։ Դա իմ առաջին դասն էր գրականությունից։

Դպրոցական տարիներս անցան Լոռվա գյուղերում։ Ամեն տարի մի նոր գյուղ, նոր դպրոց, նոր դասընկերներ։ Հայրս հաճախ էր փոխում աշխատանքի վայրը, մայրս միշտ ասում էր՝ «Գրքերդ հետդ վերցրու, մնացածը՝ աստված»։ Գրքերս հետս էին բոլոր տեղերում։ Դրանցից մի քանիսը դեռ հիշում եմ անգիր։

Ամենաշատ հիշողությունս կապված է Գանձակ գյուղի դպրոցի հետ։ Դասարանում 12 աշակերտ էինք, բոլորս տարբեր տարիքի։ Ուսուցիչը մեկ ժամ մի դասարանի հետ զբաղվում էր, մյուս ժամը՝ մյուսի հետ, իսկ մնացածը՝ սպասում էին իրենց հերթին։ Դա դժվար էր, բայց ես սովորեցի կենտրոնանալ աղմուկի մեջ։ Այդ հմտությունը հետագայում շատ օգտակար եղավ։

Ավարտական դասարանում մենք գրեցինք մի գրավոր աշխատանք՝ «Ինչպես եմ պատկերացնում իմ ապագան»։ Ես գրեցի, որ կուզենամ գրել գրքեր։ Ուսուցիչը կարդաց աշխատանքը բարձրաձայն և ասաց՝ «Գրիր, բայց հիշիր, որ գիրը ոչ միայն թուղթ է, այլև պատասխանատվություն»։ Այդ նախադասությունը մինչև հիմա հիշում եմ։

Դպրոցական տարիներս ավարտելուց հետո ես տեղափոխվեցի Ալավերդի, ուսանող դարձա։ Բայց դպրոցական հիշողությունները մնացին ամենաթանկը։ Դրանք ինձ սովորեցրին դիտել մարդկանց, լսել նրանց, գրել նրանց մասին։ Դա իմ գրական դպրոցն է։

ՏՈՒԺՈՒՆ

Լոռվա գյուղերից մեկում ապրում է մի ծերունի, որի անունը Տուժուն է։ Նա 87 տարեկան է, բայց դեռ հոտ է քաշում ամեն գարուն հողի հոտը։ Նրա տունը գյուղի ծայրամասում է, մի փոքր դուրս գալիս գյուղից, դեպի դաշտ։ Դարպասի մոտ նստարան է դրված, և Տուժունը նստում է այնտեղ, երբ եղանակը պայծառ է։ Գյուղացիներն անցնում են նրա կողքով, բարևում են, հարցնում են առողջության մասին, և նա պատասխանում է՝ «Դեռ ոտքերս չեն դողում, ուրեմն ապրելու իրավունք ունեմ»։

Տուժունը ամբողջ կյանքում եղել է գյուղատնտես։ Նա աճեցրել է խնձոր, տանձ, սալոր, և մի անգամ նույնիսկ փորձել է դեղձ։ Դեղձը չաճեց, բայց նա չի դադարեցրել։ Ասում է՝ «Եթե մի բան չաճեցրիր, նշանակում է՝ դեռ ժամանակ չունեիր»։ Նրա բակում հիմա հարյուր ծառ է աճում, և յուրաքանչյուրի մասին նա գիտի, թե երբ է ծաղկում, ինչ է սիրում, ինչից է հիվանդանում։

Տուժունը ունի մի գրքույկ, որտեղ գրում է ամեն ինչ՝ ամսաթիվ, եղանակ, բերքի չափ։ Գրքույկը լցված է ձեռագրերով, մատիտով, մի քանի էջ ջրի հետքերով։ Նա ասում է՝ «Գրքույկը ավելի ճշգրիտ է, քան հիշողությունը»։ Դա նրա գրական դպրոցն է։

ԱՆՈՒՇ ԳԻՐՔԸ

Գրքի գաղափարը ինձ մոտ եկավ Լոռվա գյուղերից մեկում, մի ամառ, երբ ես ապրում էի մի հին տանը, որի պատերը հաստ էին, իսկ պատուհանները՝ նեղ։ Գյուղը կանգնած է գետի ձախ ափին, և գետի աղմուկը գիշերվա մեջ լսվում է ամեն տեղից։ Տանտերը՝ մի տարեց կին, ասաց՝ «Գետը հիշում է ամեն ինչ, միայն գրել չգիտի»։ Այդ նախադասությունը մնաց գլխումս։

Գիրքը գրվեց մոտավորապես երեք տարվա ընթացքում։ Գլուխները գրվեցին տարբեր վայրերում՝ Լոռվա գյուղերում, Երևանում, Գանձակում։ Գլուխ մը գրվեց գետի ափին, մեկը՝ գնացքի մեջ, մեկը՝ գիշերային հերթապահության ժամանակ։ Գրքի ձեռագիրը կորավ մի տեղափոխության ժամանակ, և ես ստիպված եղա նորից գրել։ Երկրորդ տարբերակը ավելի կարճ էր, բայց ավելի ճշգրիտ։

Գրքի գլխավոր հերոսը Տուժունն է։ Նա գոյություն ունի։ Նրա անունը, գյուղը, ամսաթվերը՝ ամենը։ Գրքում ոչինչ չեմ հորինել։ Հորինել միայն նրա հիշողությունը գրքույկի մասին է։ Դա ինձ թվում է ամենակարևոր բանը։

Գրքի գաղափարը պարզ է՝ ամեն մարդ ունի մի գրքույկ, որտեղ գրում է ամեն ինչ՝ ամսաթիվ, եղանակ, բերքի չափ։ Գրքույկը լցված է ձեռագրերով, մատիտով, մի քանի էջ ջրի հետքերով։ Նա ասում է՝ «Գրքույկը ավելի ճշգրիտ է, քան հիշողությունը»։ Դա նրա գրական դպրոցն է։

ԳԵՏԻ ԱՓԻՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

Գանձակ գյուղի դպրոցի դասարանը գետի ափին էր։ Գարնանը գետը հորդանում էր, և մենք՝ երեխաներս, ամբողջ օրը գետի ափին էինք անցկացնում։ Մի անգամ գետը այնքան բարձրացավ, որ դասարանի դուռը ջրի տակ մնաց։ Հաջորդ օրը դասարանում նստած էինք ոտաբոբիկ, ոտքերս ցեխոտ։ Հայրս ասաց՝ «Գրեք, որ գետը մեր դասարանն է մտել»։ Դա իմ առաջին դասն էր գրականությունից։

Դպրոցական տարիներս անցան Լոռվա գյուղերում։ Ամեն տարի մի նոր գյուղ, նոր դպրոց, նոր դասընկերներ։ Հայրս հաճախ էր փոխում աշխատանքի վայրը, մայրս միշտ ասում էր՝ «Գրքերդ հետդ վերցրու, մնացածը՝ աստված»։ Գրքերս հետս էին բոլոր տեղերում։ Դրանցից մի քանիսը դեռ հիշում եմ անգիր։

Ամենաշատ հիշողությունս կապված է Գանձակ գյուղի դպրոցի հետ։ Դասարանում 12 աշակերտ էինք, բոլորս տարբեր տարիքի։ Ուսուցիչը մեկ ժամ մի դասարանի հետ զբաղվում էր, մյուս ժամը՝ մյուսի հետ, իսկ մնացածը՝ սպասում էին իրենց հերթին։ Դա դժվար էր, բայց ես սովորեցի կենտրոնանալ աղմուկի մեջ։ Այդ հմտությունը հետագայում շատ օգտակար եղավ։

Ավարտական դասարանում մենք գրեցինք մի գրավոր աշխատանք՝ «Ինչպես եմ պատկերացնում իմ ապագան»։ Ես գրեցի, որ կուզենամ գրել գրքեր։ Ուսուցիչը կարդաց աշխատանքը բարձրաձայն և ասաց՝ «Գրիր, բայց հիշիր, որ գիրը ոչ միայն թուղթ է, այլև պատասխանատվություն»։ Այդ նախադասությունը մինչև հիմա հիշում եմ։

Դպրոցական տարիներս ավարտելուց հետո ես տեղափոխվեցի Ալավերդի, ուսանող դարձա։ Բայց դպրոցական հիշողությունները մնացին ամենաթանկը։ Դրանք ինձ սովորեցրին դիտել մարդկանց, լսել նրանց, գրել նրանց մասին։ Դա իմ գրական դպրոցն է։

ՏՈՒԺՈՒՆ

Լոռվա գյուղերից մեկում ապրում է մի ծերունի, որի անունը Տուժուն է։ Նա 87 տարեկան է, բայց դեռ հոտ է քաշում ամեն գարուն հողի հոտը։ Նրա տունը գյուղի ծայրամասում է, մի փոքր դուրս գալիս գյուղից, դեպի դաշտ։ Դարպասի մոտ նստարան է դրված, և Տուժունը նստում է այնտեղ, երբ եղանակը պայծառ է։ Գյուղացիներն անցնում են նրա կողքով, բարևում են, հարցնում են առողջության մասին, և նա պատասխանում է՝ «Դեռ ոտքերս չեն դողում, ուրեմն ապրելու իրավունք ունեմ»։

Տուժունը ամբողջ կյանքում եղել է գյուղատնտես։ Նա աճեցրել է խնձոր, տանձ, սալոր, և մի անգամ նույնիսկ փորձել է դեղձ։ Դեղձը չաճեց, բայց նա չի դադարեցրել։ Ասում է՝ «Եթե մի բան չաճեցրիր, նշանակում է՝ դեռ ժամանակ չունեիր»։ Նրա բակում հիմա հարյուր ծառ է աճում, և յուրաքանչյուրի մասին նա գիտի, թե երբ է ծաղկում, ինչ է սիրում, ինչից է հիվանդանում։

Տուժունը ունի մի գրքույկ, որտեղ գրում է ամեն ինչ՝ ամսաթիվ, եղանակ, բերքի չափ։ Գրքույկը լցված է ձեռագրերով, մատիտով, մի քանի էջ ջրի հետքերով։ Նա ասում է՝ «Գրքույկը ավելի ճշգրիտ է, քան հիշողությունը»։ Դա նրա գրական դպրոցն է։

ԱՆՈՒՇ ԳԻՐՔԸ

Գրքի գաղափարը ինձ մոտ եկավ Լոռվա գյուղերից մեկում, մի ամառ, երբ ես ապրում էի մի հին տանը, որի պատերը հաստ էին, իսկ պատուհանները՝ նեղ։ Գյուղը կանգնած է գետի ձախ ափին, և գետի աղմուկը գիշերվա մեջ լսվում է ամեն տեղից։ Տանտերը՝ մի տարեց կին, ասաց՝ «Գետը հիշում է ամեն ինչ, միայն գրել չգիտի»։ Այդ նախադասությունը մնաց գլխումս։

Գիրքը գրվեց մոտավորապես երեք տարվա ընթացքում։ Գլուխները գրվեցին տարբեր վայրերում՝ Լոռվա գյուղերում, Երևանում, Գանձակում։ Գլուխ մը գրվեց գետի ափին, մեկը՝ գնացքի մեջ, մեկը՝ գիշերային հերթապահության ժամանակ։ Գրքի ձեռագիրը կորավ մի տեղափոխության ժամանակ, և ես ստիպված եղա նորից գրել։ Երկրորդ տարբերակը ավելի կարճ էր, բայց ավելի ճշգրիտ։

Գրքի գլխավոր հերոսը Տուժունն է։ Նա գոյություն ունի։ Նրա անունը, գյուղը, ամսաթվերը՝ ամենը։ Գրքում ոչինչ չեմ հորինել։ Հորինել միայն նրա հիշողությունը գրքույկի մասին է։ Դա ինձ թվում է ամենակարևոր բանը։

Գրքի գաղափարը պարզ է՝ ամեն մարդ ունի մի գրքույկ, որտեղ գրում է ամեն ինչ՝ ամսաթիվ, եղանակ, բերքի չափ։ Գրքույկը լցված է ձեռագրերով, մատիտով, մի քանի էջ ջրի հետքերով։ Նա ասում է՝ «Գրքույկը ավելի ճշգրիտ է, քան հիշողությունը»։ Դա նրա գրական դպրոցն է։

քիւլիյէն մահվ օրմուշ, եօլճու վէ թիւճարլար ագըմ ապըմ իդաարլարընը թէավիյէ իսէպիրմէջ ամէ զըրաաթ ու հիրասէթ արլու օրլուն տէրէճէտ իլէրուլէմէջ. տէ. հէր քէս պիլիր քի պիր միւլքամէ ատալէթ ու իսլահաթ օրմարգճա նէ իհնա օլապիլիր նէ ամէ թիճարէթ թէրագգը պուլուր. իչթէ Մալաթիա սանճաղընին չիֆթլիկի մէգքիւր իհտասընա ագամէվքի հալի հալը հազրը իլէ վէգն օրմնտուգտա կէրէք թիճարէթ կէրէք զիրաաթ վէ իսարէի էհալի, իւզամէ տօգսան թէրագգը պուլմուշ օլտուղունու մա իֆթիխար պէյան ու իֆատէ իտէրիմ։

Միրի միւմանիլէյհին հիւանի իտարէսի վէ տէվլէթ ու վաթանա օլան խըտմէթը սատրգսաը տօղրուսու չաեանը թահսին վէ հէր քէսիմիգին թէչէքքիւրինի մուճիպ օրմուշ, վէ միլքիմիզամ մուճանիլէյհ միսիլու ագիլ էհլիյէթլի ու սատագաթը մէմուրլար պուլունմասընա արզուքէշ օլուշ, նայիլ օլտուղուճուզ էլթաֆ ու ինայէթըհիհանգըյմէթըհազարաթը Շէհինշահիյէ նէ տէրէճէ թէչէքքիւր իտեճէկիմիզի չաշըրմըշ գալմըշ իքէն, շու կիւնէր բիվայէթէ նէզարէն, մէգքիւր չիֆթլիյին արազիլէրի միւհաճիրինէ վէրիլէճէք իմիշ, վէ եախօտ մէգքիւր արազիլէրատէն պազըլարընը միրի մուճանիլէյհ պի զայրը հագգըն էհալինին էլինատէն զաաթ իթմիշ օրմասը իլէ ասհապընա թէրը օլունուպ, պու վէճհէլէ տաղրլաճագ իմիշ։ Մուհաճիրին ահվալընը զաթէն կազէթալար իսապէր վերմէքտէ օլտուղու պիր թարաֆ տուրսուն, նասրլ քի ա. շայիրի մէրգումէ նազրընը միրի մուճանիլէյհին մուհարէպէի ախիրեէ կիթմէսինտէ, էվվելքի հալը պարպարիյէթլերինի էլէ ալըպ, հէր քէս տէ էմնիյէթ ճան ու ըրզ վէ գալմամըշ իտի, պու պէցյէ օլտուղու հալտէ, եանի չիֆթլիք տաղրլըր վէ միրի մուճանիլէյհին նէզարէթի կիտէր իսէ, մէզալիմ ու թաատիյաթ պիր տէրէճէ տահա զիյատէ հիւքմ իտիպ, Մալաթիա վէ ճիվարլարընին բէնչէի զուլումէ եէսիր տիւշիպ, խարապ վէ տաղրլաճագլարը կէրէյի կիպի մէյատանտա վէ ագըլտան պայիտ տէյիլ տիր։

Ամատօլու թարաֆլարընտա վարիտաթ ճէտվէլլէրինի տօլտուրմագտա պուլունան Մալաթիա վէ հէվալիսինին՝ մէզալիմի աշիրէ գարը իսթիհքեամ մագամընտա օլան չիֆթլիկի մէգքիւրու մէհաճիրինէ վերմէք, վէ եախօտ հագսըզ վէ քիւլիյէն զարաղ ու իֆթիրատան նէչէթ իտէն սայիր տավաճըլարա սայըպ չիֆթլիկէ պիր նօգսանյէթ վուգու պուլտուրմագ նյէթ ու թէասվվուրը մուգիրրիւլինտէն կաղ կէչիպ, իլա եէվմ գըյամէ ֆագիր ֆուգարէնին թէղայուտի էօմր վէ իգպալը հազրէթի Շէհինշահի տավաթը խայրիյէսինին թէքբարընը մուճիպ օրմանընն բիճաաը իլէ, հագիգաթը հալին արզ ու իֆատէսինէ իճթիսար կյէտիմ, օլ պաատէ ֆէրման հազրէթը մէնէթ իւլ էմրին տիր։

ՄԻԻԹԻՆԷՎԻՑԷ

Ֆելիպէտէ նէչը օլուն Ֆէ. լէքօշուլ» կազէթասը կէչէնքի նիւս. խէլէրինին պիրինտէ «Հագիգաթը հայ» իւնվանը իլէ պիր պէնտ նէչը իսիւպ, պունտա հիւքիւմէթ ա. ալէյհինտէ պուլունմուշ օլտուղունտան, Ալէգօ բաշա մէզքիւր կազէթանընն սահիպի իմիկդաը այէյհինտէ հագամէի տակա իտէ. ըէք, իչպու կազէթանընն մուհարիրի իլէ ահիպի իմիկդաընընտա պէտ օրմնուշ տուր։

Իւշ տէօրթ կրէն մուդատէմ Քիւչիւք Զէքմէճէտէ սաքին տէվլէճի թանաշընն խանէսինի օն պէշ սիլահընը հայտուտլար պասրպ, մէրգումտան ագչէ թալէպ իմիշլէր, վէ մէրգում նուգուտու օրմայրպ եալընը տէվլէտլերի օրտուղունու սեօյլէմիշ իսէ ատ. մէրգում հայտուալար իւզէրինէ հիճումմ իլէ քէնտինի վէ եանընտա պուլունան արգատարընը պոգմուշլար։ Պու արա ահալի իմարաքընտան պու ֆաճիա տույուլուպ, իւզէրլէրինէ հիճումմ իթթիքէրինտէ, մէրգումմար սիրահ իսթիմալի իլէ էհալիտէն պիր գաչընը ճէրհ իտէրէք ֆիրար իթմիշլէր տիր։

—

Լեռնէմ կազէթասընընն գավինճէ, Բարիտէ Նէզրէթը Մէրէյէ իսմի իլէ 13 սահիֆէսէն իպարէթ լիսանը Արապի իլէ պիր թարիխ կազէթասը նէչը օրմնմայա պայլամըշ, վէ մէմալիքի Օսմանիյէնին ահվալի իլէ մէմուրիյնինտէն պահ իթմէքտէ իմիշ։

—

Կէչէնլէրտէ մահքէմէ խարճը նամըյլա պիր թարիֆա նիզամնամէսի թանզիմ օլունուպ սէֆարէթլերէ թէպլիղ օլունտուգտա, պունուն մէգքիւր սէֆարէթլէր թարաֆընտան գապուլ օլունմասընը ճիհէթլէ, մուախխէրէն պաղը թաատիրսի իտիալը իչիւն պիր մուխթէլիֆ գօմիսիօն թէչքիլ օլունտուղու մալիւմ տիր։ Պու տէֆա մէգքիւր գօմիսիօն թաատիյանը մէգքիւրէյի իճրա իտերէք, խարճը մէգքիւր թարիֆասընը թանզիմ իթմիշ, վէ իրատէի Շահանէսի սատրը օլմուշ օլտուղու սէֆարէթլերէ թէպլիղ օլունմուշ տուր։ Պու խարճտան թօբլանան հասրլսթ՝ վէզնէի մախսուսէսինէ թէպլիմ օլունուպ, մէհաքիմ ազա վէ մէմուրլարընընն մասաշլարը պտան այա թէսվիյէ օլունմագ իւզրէ իսթիմալ օլունագմըշ։

ԹԻՎՃԻՀԱԹ

Թէլէկրաֆ նէզարէթի մուհարէրաթը էճնէպկյէ միւտիրի Քիլտանի էֆէնտիյէ ըիւթպէի սանիյէ սընիքը միւթէմայիզի իլէ, իւչիհնճիւ ըիւթպէտէն պիր գրթա Մէճիտի նիշանը,

Թրապիզոն վիլայէթի մէճլիսի պէլէտիէ ըէիսի Ալի Բիզա էֆէնտիյէ ըիւթպէի սանիյէ սընիքը միւթէմայիզի,

Մէճլիսի իտարէի վիլայէթ ազասընտան Էյուպիզատէ Ալի Ղալիպ էֆէնտիյէ ըիւթպէի սանիյէ սընիքը սանիսի,

Մուհասէպէի վիլայէթ միւմէյիզի Մէճիտ էֆէնտիյէ ըիւթպէի սալիսէ,

Մէքթուպչի վիլայէթ գալէմի միւմէյիզի Նասիպ էֆէնտիյէ ըիւթպէի սալիսէ,

Վիլայէթը մէգքիւրէ էվրագ միւտիւրի Իսրահիմ էֆէնտիյէ ըիւթպէի սալիսէ,

Մէքթուպչի վիլայէթ դալէմի խուլաֆասընտան Հագգը էֆէնտիյէ ըիւթպէի սալիսէ թէվճիհ պաշ ըիւթպէի սալիսէ,

Մէքթուպչի վիլայէթ դալէմի միւտիւրի Իսրահիմ էֆէնտիյէ ըիւթպէի սալիսէ,

Մէքթուպչի վիլայէթ դալէմի միւտիւրի Նուրի էֆէնտիյէ ըիւթպէի սալիսէ,

Մէքթուպչի վիլայէթ դալէմի միւտիւրի Ալի էֆէնտիյէ ըիւթպէի սալիսէ,

Մէքթուպչի վիլայէթ դալէմի միւտիւրի Իսմայիլ էֆէնտիյէ ըիւթպէի սալիսէ,

Մէքթուպչի վիլայէթ դալէմի միւտիւրի Մեհմէտ Ալի